

Еленъ.

Рисунка съ четка (съ тушь).

виждаме по водоскоцитѣ гжски, патици, костенурки и други. Тѣ сж за тамъ: обичатъ водата. Нѣмскиятъ скулпторъ, професоръ Августъ Гаулъ, е изваялъ шестъ хубави патенца около отвора на единъ водоскокъ. Три седятъ, а три стоятъ. Едното се е накокошинило, сякашъ е войвода на другитѣ. А едно е задрѣмало. Друго е подигнало глава, като че ли ей сега ще каже нѣщо.

Котката се пада роднина на лѣва, но не е зла като него, не е и лакома. Тя е ленива.

Мишки лови, само ако нѣма що друго да яде. Цѣлъ день дрѣме — зиме край печката или до огнището, а лѣте — на слънце. Много обича игри. Нѣмскиятъ художникъ Ото Кубель я е изрисувалъ на единъ силуетъ (черна рисунка). Бабичката моли внучето си да ѝ вдене конецъ въ иглата; детето си е захвърлило куклата и топката, за да послужи на добрата си баба. А котката си играе съ кълбото: доста е размотала вече отъ него. Додето внучето вдене, тя ще го размотае цѣло, та ще отвори нова работа на бабичката.

Художникътъ обича всичко на свѣта — и живо и мъртво. Но животнитѣ обича най-

Еленъ. Рисунка съ перо (съ тушь).

Северни елени.

Рисунка съ перо (съ тушь).

Американски индийци на ловъ за диви коне

РИСУНКА СЪ ПЕРО ОТЪ АНТОНЪ ХОФМАНЪ

много, защото сж игриви и не приличатъ едно на друго: у всѣко отъ тѣхъ тупка свой животъ. И художникътъ, който се сили да изобрази тоя животъ, вижда въ погледа и движенията на животнитѣ нѣщо толкова важно, колкото и у самия човѣкъ. Изкуството ни учи да обичаме животнитѣ — и когато сж ни приятели и когато сж ни врагове. Въ погледа и движението на домашнитѣ животни има нѣщо, което имъ придава прилика съ човѣка; откакъ сж заживѣли край хората, тѣ сж се измѣнили, опитомили сж се, заприличали сж намъ. Затова на нѣкои картини животното гледа като човѣкъ.